

La mujer rey / The Woman King

Direcció: Gina Prince-Bythewood

Cinema africà

País: EUA (2022)

Fitxa tècnica

Guió Dana Stevens (història: Maria Bello, Dana Stevens) **Fotografia** Polly Morgan
Música Terence Blanchard, Lebo M. **Interpretació** Viola Davis, John Boyega, Lashana Lynch, Hero Fiennes-Tiffin, Thuso Mbedu, Jayme Lawson, Adrienne Warren, Sheila Atim, Masali Baduza, Jordan Bolger... **Durada** 134 min **Gènere** Acció **Llengües** Anglès i portuguès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Una epopeia històrica inspirada en els fets reals que van succeir al Regne de Dahomey, un dels estats més poderosos d'Àfrica als segles XVIII i XIX. La història segueix la Nanisca (Davis), general de la unitat militar exclusivament femenina i la Nawi (Mbedu), una recluta ambiciosa. Juntes van lluitar contra enemics que van violar el seu honor, van esclavitzar la seva gent i van amenaçar de destruir tot el que havien viscut. (FilmAffinity)

Crítica

A The Woman King ('La mujer rey'), Viola Davis lidera un grup de dones guerreres a l'Àfrica Occidental del 1823 en contra del comerç d'esclaus.

En el que podria ser un context normal, **The Woman King (La mujer rey)** hauria de ser considerat com el blockbuster de l'any, a uns graons per sota de Top Gun: Maverick. Té tot el que cal i una mica més. Un gran viatge dins de les selves de l'Àfrica de l'oest, liderat per Viola Davis, que a més a més dona a conèixer un marc històric segurament desconegut per gran part de l'audiència. Fins i tot aquells que vulguin jugar sense veritables fonaments amb la paraula "progre", aconseguiran un element èpic innegable.

Les Agoije van ser un grup de dones guerreres que van lluitar pel regne de Dahomey. Tot i que per molts anys van mantenir un perfil baix, al segle XIX el seu poder els va donar notorietat. Considerades ferotges i fortes eren conegudes pels europeus com les «Amazones de Dahomey», en referència a les guerres amazones de la mitologia grega. **The Woman King (La mujer rey)** se centra en la general Nanisca (Viola Davis), líder d'aquest grup d'elit i mà dreta del rei Ghezo (John Boyega).

El 1823, després d'una disputa contra un altre regne, la Nanisca busca convèncer el rei perquè deixi de participar en el comerç d'esclaus **–Sí, per si no ho sabeu, els mateixos regnes africans venien esclaus als europeus, fins i tot es tractava de la seva principal font d'ingrés–.** Aquesta idea inicia un procés de revolució que es trasllada a la pantalla amb totes les característiques d'una epopeia.

Gran part de l'eficàcia de **The Woman King (La mujer rey)** és el context històric mostrat. Dahomey (el que seria avui la República de Benín) va ser retratat com allò que va ser, **un estat sobirà desenvolupat, en lloc d'una tribu primitiva estereotipada.** El treball del departament d'art, els vestuaris, la localització (gravada a Sud-àfrica), les armes, entre altres detalls específics, mostren un profund estudi i respecte vers el poble africà que se sent a la pantalla.

Tot i que no fos real que Dahomey en aquell moment tingués intencions d'acabar l'acord de comerç d'esclaus (de fet, va ser fins a dècades després), sí que es mostren els remordiments que hi ha dins del regne per ser part d'una barbaritat com aquesta. **El punt màxim d'aquest film èpic és Viola Davis,** qui justament carrega amb aquest conflicte. No només entrega una altra actuació formidable, sinó que físicament aconseguix quelcom admirable. Les batalles estan molt ben filmades i ella es llueix a cada escena.

The Woman King (La mujer rey) reuneix elements d'acció, drama, filosòfics, fantàstics, un gran plot-twist i fins i tot comèdia. Es tracta d'una pel·lícula molt completa que explica una història que aconseguix connectar universalment però que mai no deixa de mostrar el seu origen.

“La mujer rey”: premis i seleccions principals

26 premis:

- Associació Afroamericana de Crítics de Cinema (AAFCA) 2023: millor pel·lícula i millor direcció
- Premis AFI, EUA 2023: premi a la pel·lícula de l'any
- Premis Black Reel 2023: millor pel·lícula, millor direcció, millor elenc, millor banda sonora, millor actriu debutant (Thuso Mbedu) i millor muntatge
- Aliança de Dones Periodistes de Cinema 2023: millor fotografia (Polly Morgan) i millor dona directora
- Festival Internacional de Cinema de Palm Springs 2023: premi del president per a Viola Davis
- Premis de la Crítica Indie de Chicago (CIC) 2023: millor vestuari (Gersha Phillips)
- Premis a la Imatge (NAACP) 2023: millor actriu (Viola Davis) i millor direcció
- Critics Choice Super Awards 2023: millor actriu (Viola Davis)
- Premis Girls on Film 2023: millor amistat femenina a la pantalla (Viola Davis i Sheila Atim) i millor actuació conjunta (Viola Davis, Thuso Mbedu, Lashana Lynch, Sheila Atim, John Boyega)
- ReFrame 2023: millor pel·lícula
- Festival de Cinema SESC, Brasil 2023: millor actriu estrangera (Viola Davis)
- National Board of Review, EUA 2022: premi a les deu millors pel·lícules
- Premis del Cercle de Crítics de Cinema de Dones 2022: millor treball femení/millor conjunt
- Premis del Cercle de Crítics de Cinema Negre 2022: millor pel·lícula, millor direcció, millor elenc i millor actriu (Viola Davis)

Més 115 nominacions

Gina Prince-Bythewood

Filmografia com a directora

2022 *La mujer rey*
2022 *Women of the Movement* (sèrie de TV, 1 episodi)
2020 *The Golden Girls: Reimagined* (curtmetratge)
2020 *La vieja guardia*
2018 *Capa y puñal* (sèrie de TV, 1 episodi)
2017 *Fuego abierto* (sèrie de TV, 2 episodis)
2016 *Great Performers: L.A. Noir* (vídeo)
2014 *Beyond the Lights*
2008 *La vida secreta de las abejas*
2007 *Reflections* (curtmetratge per a televisió)
2005 *Todo el mundo odia a Chris* (sèrie de TV, 1 episodi)
2005 *Girlfriends* (sèrie de TV, 2 episodis)
2003 *El show de Bernie Mac* (sèrie de TV, 1 episodi)
2000 *Actos desesperados* (pel·lícula per a televisió)
2000 *Love & Basketball*
1997 *Progress* (curtmetratge)
1997 *Damn Whitey* (curtmetratge)
1997 *Bowl of Pork* (curtmetratge)
1995 *CBS Schoolbreak Special* (sèrie de TV, 1 episodi)
1991 *Stitches* (curtmetratge)

Biografia

Gina Prince-Bythewood és una directora i guionista nord-americana, nascuda el 10 de juny de 1969, a Califòrnia. Adoptada, quan tenia tres setmanes de vida, per un matrimoni format per un programador d'ordinadors i una infermera, la Gina va créixer al barri de Pacific Grove. Des de nena va mostrar interès pel cinema i quan va créixer va ingressar a la UCLA's Film School, on va rebre la beca Gene Reynolds i de la qual va tornar el 1991. Després d'acabar els seus estudis, va començar a treballar com a guionista per a sèries com *A Different World* (1992-1993) i *Courthouse* (1995), abans de debutar en llargmetratges com a directora i escriptora de l'aclamada cinta *Love & Basketball* (2000), la qual va tenir la seva premiere al Festival de Cinema de Sundance, el gener del 2000. Va dirigir i escriure per a televisió uns anys per després presentar el seu segon treball, *La vida secreta de las abejas* (2008), basada en la novel·la de Sue Monk Kidd. Recentment, ha estat la directora de l'ambiciosa cinta d'acció i ciència-ficció, original de Netflix, *La vieja guardia* (2020), basada en la novel·la gràfica de Greg Rucka i protagonitzada per Charlize Theron.

Organització:

En conveni amb:

